

Р. Мизь, Н. С. Стаценко

Крайцар Ілько

КРАЙЦАР Ілько (22. 07. 1900, м. Шид, нині Сербія – 24. 03. 1969, м. Нова Градішка, нині Хорватія) – український і русинський правознавець та громадський діяч у Югославії. Навч. у гімназіях у м. Вінковці (нині Хорватія) та Львові, закін. юрид. факультет Загреб. університету. Працював суддею і адвокатом у містах Югославії. Член львів. товариства «Просвіта», співзасн. Руського нар. просвіт. товариства у Новому Саді (1919). Автор публікацій з економіки, соціології, культури, які вміщував у щорічнику «Руски календар» (1921–41) і г. «Руски новини» (1924–41), серед них – «Тарас Шевченко» (1922), «Культурни і вирски живот Подкарпатских русиных» (1924), «Словенска бешеда» (1925), «Аграрна реформа» (1933), «Дещо про бачванських українців» (1940). У 1947 відкрив адвокат. канцелярію в м. Нова Градішка. 1968 взяв участь у створенні в м. Вуковар Союзу русинів і українців Хорватії.

Рекомендована література

1. Нота В. Ілько Крайцар, адвокат (1900–1969) // Нова думка. 1989. № 73.

Бібліографічний опис:

Крайцар Ілько / Р. Мизь, Н. С. Стаценко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-2695>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).